

Vesti iz sveta

za decu

**2. tromesečje
2015.**

www.subotnaskola.org

I tromesečje

- 3 ZVEZDA VODILJA / 3. januar
- 5 PRONAĐEN ISUS NA KAMPU / 10. januar
- 8 MENJANJE LJUDSKIH ŽIVOTA / 17. januar
- 10 „KAMP DAMA“ I „KAMP GOSPODIN“ / 24. januar
- 12 VELIKO SRCE / 31. januar
- 14 EKSPERIMENT LJUBAZNOSTI / 7. februar
- 17 SUBOTNJE CIPELE – 1. DEO / 14. februar
- 19 SUBOTNJE CIPELE - 2. DEO / 21. februar
- 22 NOVI PRIJATELJ ZA ISUSA / 28. februar
- 25 LUTKARI / 7. mart
- 26 VAJATOVA LEKCIJA O VERI / 14. mart
- 28 SVETLITI ZA ISUSA / 21. mart
- 30 ZA TRINESTU SUBOTU / 28. mart

1. ZVEZDA VODILJA

Aljaska

Pre mnogo godina, Gos. i gđa. Muri i njihovo četvoro dece živeli su u malom gradu Humptulips, Vašington. Gospodin Muri je bio ribar, ali tokom 1930. mnogi ljudi nisu imali posao i bili su jako siromašni zbog „Velike Depresije.“

Jednoga dana gos. i gđa. Muri su razgovarali o tome kako nisu imali dovoljno novca za svoju porodicu, i tako su odlučili da se preseli na sever u Aljasku. Brat gospođe Muri je već radio тамо и рекао им је да има доста добре рибе у Aljasci.

I tako су се гospодин и гospоđa Muri, i njihova tri sina i kćer спаковали и преселили 4,023km severno u grad koji se зove Dilingem. Odatle су бродом отишли до Vod River, и кonačno су стigli на обалу језера Aleknag.

ŽIVOT U BRVNARI

Iako рећ „ALEKNAG“ зnači „pогrešna put за kuću“, porodica Mudi je pronašla добро место покрај језера, где су sagradili malu brvnaru. Gospodin Mudi i најстарији sin су са својим čamcem отишли до zaliva Bristol, место највеćeg izvora ribe losos.

Stvari су krenule на bolje за porodicu Mudi, sve do jednog дана, kada se dogodila nesreća у коjoj су se udavili гospodin Mudi i njegov најстарији sin.

Svakoga dana гospоđa Mudi, i njena dva preostala sina i čerka су се molili zajedno. Subotom bi se sreli sa bratom gospođe Mudi i njegovom porodicom на bogosluženju. Tokom sedmice, gđa. Mudi је nastavila да се бави порodičним poslom, ribarenjem, uz помоћ своја два sina, Lojd je имао 14 година а Roland 13.

Dva dečaka су brzo odrasla jer су trebala да помогну majci i maloj sestri, i nismu mogli да idu u školu jer су morali да помажу око pecanja, kako bi zarađili за живот.

POVRATAK U ŠKOLU

Kada su dečaci izašli iz tinejdžerskih godina, mogli su da krenu ponovo u školu. U to vreme Lojd je imao 21 godinu a Roland 20. Iako su bili dosta stariji od druge dece oni su ipak želeli da steknu obrazovanje.

Veoma rano, svakog jutra, Roland je išao u školu da naloži vatru kako bi prostorija za učenje bila topla. Tokom tog perioda on je uživao u razgovoru sa učiteljicom, gospođicom Dzejk, koja je bila isto godište kao i on. Kada je završio školu Ronald je oženio gospođicu Dzejk.

ŠKOLA MISIJE

Novopečeni gospodin i dospođa Mudi su sagradili svoju malu kuću pored jezera Aleknag. Nakon nekog vremena, odlučili su da sagrade Adventističku osnovnu školu na svom imanju kraj jezera. Nazvali su je Misionska Škola. Mnogo učenika je došlo u njihovu školu i uskoro su Mudijevi sagradili i internat za učenike koji su živeli daleko. Roditelji su bili zadovoljni i srećni ovom novom školom, i nedugo zatim su Mudijevi sagradili i Adventističku crkvu u Aleknagu na Aljasci.

Kako je škola rasla, tako su gospodin i gospođa Mudi otpočeli kamp za decu – mesto na kome su deca mogla da dođu tokom leta i da se zabave i da uče nešto više o Bogu. Ovo novo mesto su nazvali Polaris Kamp – nakon što su videli Severnjaču.

KAMP POLARIS

Tokom proteklih 60 godina, mnogo, mnogo dece iz Aljaske je uživalo u kampu Polasris. Roditelji, bake i deke, pa čak i prabake i pradeke ove dece su išli u kamp koji su gospodin i gospođa Mudi otpočeli. I mnogi od njih i dalje uživaju da dođu u ovaj kamp Subotom kada imaju zajednički ručak svake godine.

Mnogo dece koja dođe u ovaj kamp nemaju srećan dom kod kuće. Oni se raduju toj sedmici kada će otići u kamp jer znaju da će tamo dobro jesti, moći će da se zabave, moćiće da nauče o Isus, i osećaće se voljeno i prihvaćeno. Znaju da tamo neko brine za njih.

Nažalost ovaj kamp može biti otvoren samo jedne sedmice tokom celog leta jer je veoma star. Nema WC-a, imaju spoljni WC koji je

još od početka kampa napravljen pre 60 godina. Nema tuševa gde se deca i posetioci mogu oprati ili ugrejati kad ima treba, nakon plivanja u veoma hladnom jezeru. I mnogi od kreveta nemaju dušeke – samo drvene daske.

Ali dobra veste je da ti možeš pomoći ovoj deci u Aljasci tako što ćeš doneti svoj dar trineste subote i dati ga. Deca i odrasli širom sveta daju novac za ovu posebnu misiju kako bi Kamp Polaris mogao da dobije nova kupatila sa tuševima i toaletima, i dušeke za krevete. Nakon ovih renoviranja, kamp bi mogao da bude duže otvoren i mnogo dece bi moglo da uživa u njemu.

Hvala vam što ćete se moliti za decu u Aljasci i hvala vam na darovima koje ćete dati trineste subote.

Neke činjenice:

- Izraz Aljaski domorodac se odnosi na one koji žive u Aljaskoj uključujući Aleute, Eskime i Indijance.
- Aljaska je zvanično postala 49 država 3.Januara 1959.
- Aljaska je u Sjedinjenim Američkim Državama najveća država i dva puta je veća od Teksasa. Mereći od Severa do Juga ona je 1,400 milja dugačka ; a od istoka do zapada 2,700 milja široka.
- Skoro jedna trećina Aljaske leži pod severnim polarnim krugom.

2. PRONAĐEN ISUS NA KAMPU

Aljaska

Dvanestogodišnji Logan je bio veoma nezgodno dete na Kampu Polaris. On je želeo da bude glavni nad svim i svakim. Jedne noći, Logan je odlučio da neće da ide u krevet. Dva učitelja u Loganovoj kabini su tiho šaputali i došlili do jednog plana.

„OK“ rekli su Loganu, „možeš da ostaneš budan – sve dok budeš čitao Bibliju.“ Logan se složio. Ali bio je jedan problem – on nije imao Bibliju. Zapravo, on nikada nije pročitao ni jednu bibliju.

„Evo izvoli, možeš da čitaš moju Bibliju,“ rekao je dečak koji je bio vođa i savetnik u njegovoj sobi.

„OK“ rekao je Logan, „Onda ja sada ne moram da idem u krevet?“ upitao je.

„Tako je,“ odgovorili su mu. „Sve dok čitaš Bibliju.“

NOVE PRIČE

Logan je uzeo Bibliju i baterijsku lampu, i izašao je napolje i seo na stepenice svoje kabine. Otvorio je Bibliju i počeo da čita 1. Mojsijevu. „Na početku, stvori Bog nebo i zemlju.“ (1.Mojsijeva 1:1) Logan je nastavio da čita, i po prvi put je čuo i naučio o stvaranju, o Adamu i Evi, o Noju i potopu. Dopale su mu se priče toliko da nije mogao da se suzdrži od čitanja sve dok nije pročitao celu 1.Mojsijevu.

Sledećeg jutra Logan je bio uzbudjen. „Ja sam zapravo pronašao neke kul priče“ rekao je savetniku. „Jako mi se dopala priča o Josifu. Kako je on uspeo da prođe korz sve to u životu?“

Logan je bio pun pitanja, a njegov savetnik je strpljivo odgovara na njih, i objasnio mu je kako je Josif voleo Boga i kako Mu je verovao, i da taj isti Bog koji je brinuo o Josifu isto tako brine i o njemu.

ISUS MOŽE DA POMOGNE

Mnoga deca koja su došla na kamp Polaris ne znaju ništa o Bibliji. Druga deca su možda nekada i čula neku priču iz nje, ali zapravo ne razumeju da Isus želi da bude njihov prijatelj.

Druge dete je baš bilo takvo, zove se Heder. Heder je iz Delta Džantona, malog grada gore severno na kraju Aljaskog autoputa. Heder je volela da odlazi svakog leta na kamp, i ona je pisala svoj dnevnik. Jednoga dana tokom kampa je napisala u svom dnevniku: „I naravno, moramo da imamo bogosluženje, i to je baš glupo.“

Ali kako se Heder vraćala svake godine, počela je da voli bogosluženja na kampu. Na jednom bogosluženju pokazali su balon i sveću, i ona je posebno uživala.

Govornik je stavio sveću na sto, a zatim ju je upalio. Nakon toga izvadio je balon iz svog džepa, naduvaо ga i vezao. A onda je držao balon iznad upaljene sveće, iBUM! Balon je odmah puko.

A onda je govornik uzeo drugi balon u koji je usuo malo vode pre nego ga je vezao. I ona je podigao i taj balon iznad sveće, i...nije pukao! Sva su deca bila zadivljena.

Čovek koji je govorio je rekao da smo mi kao taj balon a da voda predstavlja Isusa, Heder je rekla: „Ako imamo Isusa u nama, On nas umiruje i daje nam mir i snagu – On je Neko na koga se možemo osloniti.“

ONI NASTAVLJAJU DA DOLAZE

Heder je porasla ali nastavlja da dolazi svakog leta na kamp Polaris gde radi kao spasilac isavetnik. I ona pokušava da prenese lekcije koje je ona naučila kada je bila tu kao kamper.

„Živim u Aljasci celi svoj život“ kaže Heder, „I kamp Polaris je najizolovanije mesto na kome sam bila. Ali, on je definitivno mesto gde se možete osećati veoma blizu Boga. Zaista volim da sam тамо.“

Setimo se našeg dara za trinestu subotu kako bi mogli da pomognemo deci i kampu Polaris da imaju bolje uslove, i kupatila sa tuševima i toaletima. Hvala vam.

Poruka Misije

- Aljaska oblast u Adventističkoj crkvi je ustanovljena 1901 – pre 58 godina pre nego je Aljaska postala zvanična država.
- Aljaska oblast pokriva jednu od najvećih teritorija na svetu. Do mnogih mesta se može doći samo ili brodom ili avionom.
- od 2014, imamo 3,843 člana Adventističke crkve u Aljasci, i 29 crkava.

3. MENJANJE LJUDSKIH ŽIVOTA

Aljaska

ČAD

Kada sam imao osam godina i kada nisam mogao da pohađam „kamp za decu“ zato što sam bio previše mlad. Mnogi ljudi ovde u Aljasci zovu kamp Polaris „kamp za decu.“

Bio sam sa roditeljima da ostavimo na kampu moju stariju sestru i rođaka, i kada smo se ukcali na brod počeo sam da plačem jer sam želeo da ostanem sa njima u kampu sa svom drugom decom. Oni su se zabavljali, imali su svoj raspored i svi su izgledali srećni, i zadovoljni i ja sam htio da budem tamo i da budem deo svega toga!

Kada sam napunio devet godina konačno sam mogao da idem i ja u kamp. Bio sam jako uzbudjen i nestripljiv! Išao sam svake godine sve dok nisam postao satriji. Ima sam mnoštvo zanimljivih i uzbudljivih iskustava, ali jedan kojega se posebno sećam dogodio se u letu kada sam imao 14 godina.

PRIČE O DUHU

Svi smo bili u kabini, i neki od dečaka su žeeli da pričaju priče o duhovima. Bilo je negde oko ponoći i rekao sam im da želim da spavam ali oni su ipak počeli da pričaju priče. Naš savetnik je spavao, tako da nije znao šta se dešava.

Nakon nekog vremena, stvari su postale veoma strašne. Jedan od mojih prijatelja je sedeо u uglu i bio je veoma tih. Nakon što su ispričali poslednju priču, on je skočio i pobegao na drugu stranu kabine gde sam bio ja. Jedini izvor svetla je bilo malo prigušeno svetlo koje je dopiralo ispod vrata pored mog kreveta, i on je došao da tu bude pored mene. „Čade“ rekao je, „Ne znam šta se desilo, ali ja sam stvarno uplašen - nešto mi se desilo.“

I ja sam bio uplašen i rekao sam: „Hajde da uzmemo Bibliju!“ Počeo sam da čitam Bibliju poluglasno kako bi i on čuo, nakon par trenutaka došao je i drugi dečak jer je i on bio uplašen. Nastavio sam da čitam Bibliju, ali pošto sam video da je moj prijatelj i dalje uplašen predložio sam mu da izademo napolje.

ANĐELI NA PLANINI

Mesec je jasno sijao i mogli smo da vidimo jezero i velike planine koje su bile oko nas. Dok sam gledao u te visoke planine, setio sam se priče iz Biblije o Jelisijinom slugi, kako je bio uplašen kada je grad bio opkoljen. Jelisija se pomolio Bogu da se njegovom slugi otvore oči, i Bog je uslišio njegovu molitvu. Iznenada je čovek video vatrene kočije kako ih okružuju.

Vođen tim mislima, iznenada sam kazao svojim priateljima: „Ej društvo, pogledajte! Gledajte na vrhovima planina! Svi anđeli su na planinama!“ Moji priatelji su se iznenada smirili. Vratili smo se u kabinu i zaspali.

Sledećeg jutra, osećao sam se tako ponizno pošto me je Bog iskoristio da pomognem svojim priateljima. Govorio sam sam sebi: „Ne mogu da verujem da sam ja bio deo toga – ja sam previše mlad da bi me Bog iskoristio.“ Ali sada znam da me je Bog upotrebio da pomogne mojim priateljima – ne treba da budete „dovoljno stari“ da bi vas Bog iskoristio – samo treba da želite da vas upotrebni.

MENJANJE ŽIVOTA

Kamp Polaris je zaista star i već porušen, ali ja znam da se ljudi zaista trude da pribave novac da ponovo izgrade kamp. Bog je iskoristio mnoge kako bi pomogao mnogima, i ljudi širom Aljaske su čuli da je to jedno predivno mesto. Verujem da ako nastavimo da gradimo, da će to biti još bolje mesto, i da će Bog moći da nastavi da ga koristi u promeni ljudskih života, kao što je promeni i moj.

Jako smo srećni što je kamp Polaris izabran da primi darove od trineste subote ovog tromesečja. Iako deca i sada vole da dolaze u kamp, znam da će biti još srećniji ako budu imali dušeke na kojima će spavati, i prave toalete sa tuševima. Hvala vam što ćete dati novac za ovu posebnu potrebu.

Čad Angasan rodom iz Inuit/Aleut, je pionir globalne misije i pastor u selu Togiak u Aljasci.

Neke činjenice

- 20,320 fita iznad nivoa mora, Mt.Meknil,koji je u Aljaskoj unutrašnjosti, je najviša tačka Severne Amerike.
- Aljaski malamut pas za vuču saonica je jak i ima debelo krzno. Ovu rasu su razvili grupa Eskima po nazivom Malamut.
- Aljaska u suštini svog imena, je sačinjena od Eskimske reči Alakshak što znači velika zemlja ili poluostrvo.

4. „KAMP DAMA“ I „KAMP GOSPODIN“

Aljaska

Semi je imao problem – on je zaista, ali zaista želeo da ide u kamp, ali njegova porodica nije imala para. On je čuo sve o kampu Polaris od njegovih drugara – čuo je o divnim pesmama koje su učili na kampu, čuo je o ukusnoj hrani, o plivanju u jezeru, i ono što je bilo najbitnije, a to je da ljudi zaista brinu o deci na tom kampu.

Semi je čuo da će možda biti moguće da on ide u kamp – čak iako nema para. Treba samo da napiše pismo „kampu Dama“ i da im objasni zbog čega on želi da dođe u kamp i da zatraži pomoć od njih. Iako je njeno pravo ime Gđa. Reisvig, svi je zovu „Kamp Dama.“

I tako jednog dana Semi je skupio dovoljno hrabrosti, uzeo je papir i počeo da piše pismo.

PISMO

„Draga Kamp Damo, moje ime je Semi. Zaista bih želeo da dođem u kamp ovog leta, ali moji roditelji nemaju dovoljno novca da ga plate. Ali ja i dalje stvarno jako želim da dođem. Moji prijatelji su mi pričali kakoje divno na kampu...“

I tako je Semi nastavio da piše, i piše. Napisao je četiri strane Kamp Dami, pričao joj je koliko žarko želi da dođe u kamp i tražio je od nje pomoć. Zatim je uzeo ovo pismo i uredno ga stavio u kovertu.

Ali onda je Semi bio pred drugim problemom, kako da on to pismo dostavi Kamp Dami? Pošto je bio veoma stidljiv, Semi je bio uplašen da joj lično preda pismo. Šta da radi?

SKRIVANJE U ŽBUNJU

Napokon, odlučio je da će on lično odneti pismo Kamp Dami. Pažljivo je stavio koverat u svoj džep. Kada je stigao do kancelarije Kamp Dame, bio je toliko uplašen da nije mogao da uđe već se sakrio u obližnjem žbunju i čekao dva sata.

Ali iako je Semi pokušao da se sakrije odnje, Kamp Dama ga je primetila i napokon izašla napolje da vidi šta on to radi. Veoma sramljivo je Semi izvadio koverat iz svog džepa. Dao ga je gđi. Reisvig, a zatimse brzo okrenuo i pobegao.

Kada je otvorila koverat videla je ručno pisano pismo. U njemu je pročitala Semijevu očajnu želju da bude u kampu ovog leta, ali da njegovi roditelji nisu u mogućnosti da mu to priušte. Nakon što je pročitala pismo, Kamp Dama je pronašla i način kako da Semi ipak ode u kamp.

MALI SPISAK

Jednom drugom prilikom, jedan drugi dečak je želeo da ide u kamp i došao je kod Kamp Dame i objasnio joj je svoj plan. On će učiniti sve kako bi zaradio dovoljno novca da bi mogao da plati svoj ostanak u kampu. Gđa. Seisvig je pomislila da je to odlična ideja i napravila je mali spisak kako bi vodila evidenciju o količini novca koju je ovaj dečko zarađivao. Na svakih par dana on bi došao kod nje i ispraznio džepove – sav sitniš i sve što je zaradio.

Ti novčići su svi bili plod njegovog napornog rada, prao je automobile, išao u nabavke, i radio je druge male poslove. Na svakih par dana on bi došao kod Kamp Dame i predao bi joj novac koji je zaradio, a ona bi to pažljivo uknjižila u onaj spisak. Jednoga dana, nakon dosta sedmica, Kamp Dama je bila srećna što je mogla da saopšti dečaku da je zaradio dovoljno za kamp. Oboje su bili veoma srećni!

Gospodin i gospoda Reisvig – „Kamp Dama“ i „Kamp Gospodin“ – paze na kamp Polaris i na njegove kampere već 20 godina. Deca znaju da tokom cele godine, čak i kada kamp ne radi, oni mogu da

dođu kod gospođe i gospodina Reisvig. Deca i njihovi roditelji znaju da će Kamp Dama i Kamp Gospodin učiniti sve da im pomognu da reše problem koji imaju. Ali ono što je najbitnije, porodica Reisvig uči decu i njihove roditelje o Bogu, o Njegovoj ljubavi, i o tome da On ima predivan plan za njihov život.

O Misiji

- Aljaska oblast ima tri kampa – Kamp Lorein (na Vank ostrvu), Kamp Tukuskoja i Kamp Polaris.
- Možete da posetite veb-sajt Aljaska Kamp na www.alaskacamps.org kako bi ste videli fotografije kampa.
- Pogedajte priče sa Kampa Polaris na našem DVD za ovo tromesečje na stranici www.adventistmission.org/dvd

5. VELIKO SRCE

Zapadna virdžinija

Pejton

„Moj pas je pogoden!“ Brajton je rekao kroz suze svom drugaru Pejtonu. „Da li bi ti govorio na njegovoj sahrani?“

Dvanestogodišnji Pejton nikada nije bio na sahrani, ali je želeo da pomogne svom drugaru, pa se složio. „Sve sam isplanirao“ rekao je. „Pas je sahranjen u mom dvorištu – Brendon i ja smo mu iskopali grob.“ Nakon što je Pejton rekao par reči i pomolio se, dečaci su dođali i tanjur iz koga je pas jeo, ogrlicu, i igračku u grob.

Kada su se Pejton i njegova porodica doselili u susetstvu, postao je prijatelj sa Brendonom i saznao je neke teške stvari sa kojima se on suočava kod kuće. „Ja sam mu rekao da sam hrišćanin i ispričao sam mu zašto ja verujem u Boga.“ kazao je Pejton, i onda mi je on rekao: „I ja to želim da isprobam.“

Brendon je počeo sve više vremena da provodi u Pejtonovoj kući i često je prespavao Petkom veče kod njega, kako bi mogao sa njim da sledećeg dana ide u crkvu.

Nedavno je i Brendonov rođak zaželeo da bude sa njima, tako da je Pejton delio svoju sobu sa njima.

Jednog dana, Brendon, je pričao o tome koliko ceni Pejtona i njegovu porodicu. Evo šta je on rekao:

„Pre nekoliko godina su se Pejton i njegova porodica doselili, moj deda koji me je usvojio je pitao gospodina Brovna da li bi mogao da pokosim njegovo dvorište. On se složio, i uskoro smo postali prijatelji i ja sam otkrio koliko su oni divni ljudi.

Jednog dana sam upitao Pejtona zašto su svake subote oni van kuće. Mislio sam da je to čudno. Pejton me je pozvao da pođem sa njima u crkvu.

Priključio sam se i Patfajnderima i počeo sam da pohađam Highland adventističku školu ovde u Elkinsu. Gospodin Brovn je pronašao sponzora za Hantera i mene. Jako mi se sviđa škola. Učitelji su jako ljubazni, a učenici prijateljski nastrojeni.

Jednog dana dok smo išli u crkvu, Pejton je rekao da će se krstiti. Hunter i ja smo rekli da i mi želimo da se krstimo sa njim. I tako smo svi zajedno proučavali teme za krštenje i krstili smo se 2. novebra 2013.godine.

Članovi crkve su najljubazniji ljudi koje sam ja ikada sreо. Oni su uvek tu za nas. I pastor, Don, ima nešto u njegovim propovedima što se prosto lepi za mene. Jako mi se ovde sviđaju ljudi – oni su kao moja druga porodica, porodica kakvu sam oduvek želeo.

To što mogu da budem ovde i da znam za adventističku crkvu je pravi blagoslov za mene. Niko u mojoj porodici osim mene nije adventista. Oni ne razumeju zašto sam ja prestao da radim neke stvari koje sam radio. Moj očuh ne može da razume razlog zbog kojeg ja ne jedem svinjetinu – celog života sam jeo, i zapravo u početku je bilo teško da je ne jedem. Ali mi je jako drago što sam prestao da je jedem. Video sam promenu u svojoj težini i ličnosti. Sve je krenulo na bolje.“

DRUGI PRIJATELJ

Pejton je prijatelj i sa Vajatom. Iako je imao samo 13 godina, Vajat je bio izbačen iz mnogih škola. Pejton je pozvao Vajata da pođe sa njim u crkvu kada su bili Patfajnderi, ali Vajatova mama to nije dozvolila. Sledeće tri godine je Pejton nastavio da se druži sa Vajatom.

Jednog dana, nakon što su čuli da će se Pejton i njegovi roditelji preseliti, Vajat je napisao pismo njemu i njegovoj sestri Storm:

„Dragi Pejtone i Stormi,

Pre nego se preselite želim da vam se zahvalim. Kada smo se prvi put sreli ja sam bio izgubljen. Prestao sam da idem u crkvu i nisam želeo da se vratim nikada. Kada smo postali prijatelji pokušao sam da budem jak, ali iznutra, želeo sam da budemo kao ti Pejtone. Kada su došla teška vremena i kada sam izgubio oca, prava uteha mi je bila razgovor sa tobom. Naučio sam o Bogu kroz tebe. Ti si bio i još uvek si junak, inspiracija, i uzor za mene. Tvoji roditelji mora da su jako ponosni na tebe, znajući da si mi pomogao da pronađem Isusa.“

Misionski Podaci

- Oblast Mauntin Vju (MVC) obuhvata skoro celu državu Vest Virdžinije, zajedno sa dva zapadna okruga u državi Merilend.
- MVC je najmanja oblast u Severno Američkoj Diviziji, sa 33 crkve, 3 kompanije i 7 škola.
- Statistike 2014. pokazuju da imaju 2,389 članova oblasti, a ukupna populacija stanovništa je 1,808,030.

6. EKSPERIMENT LJUBAZNOSTI

Zapadna virdžinija

Gospođa Miranda Star, direktor i učitelj na Parkersburg akademiji u zapadnoj Virdžiniji, želela je da uradi eksperiment sa učenicima prve i druge godine.

„Za vreme proučavanja Biblije, učili smo o ljubaznosti, i kako ona može da bude zarazna.“ rekla je. „Mi sada želimo da vidimo kako zapravo to u realnom životu funkcioniše.“

I tada je gospođa Star dobila ideju – zašto nebi smo otišli do Igl Pointa, doma za starije, gde će učenici moći da vežbaju čitanje i da sklapaju prijateljstva sa starijim ljudima?

Ona je volela da pevaju ljudima, ali njeni učenici i ona su želeli urade nešto više – da postanu pravi njihovi prijatelji. I tada je dobila ovu ideju.

Gospođa Star je podelila ovu svoju ideju sa učenicima, i sva su deca bila uzbudjena i želala su da nauče kako da čitaju kako bi mogli da čitaju knjige svojim novim prijateljima u Igl Pointu. Do Januara su učenici naučili dobro da čitaju i otpočeli su sa svojim „eksperimentom ljubaznosti.“

RADOSNI ŠTO MOGU DA DELE

„Ićićemo u Igl Point svakog drugog Petka,“ objasnio je Ben, koji ima osam godina. „Prijavili smo celu grupu, i mi čitamo našim partnerima.“

„Nije bilo teško odabrati partnera,“ rekao je Regan koji ima 7 godina. „Videli smo ih, videli smo njihova lica i izabrali smo one koji su nam se dopali.“

Svaki put kada bi otišli u Igl Point, učenici su mogli da odaberu knjigu ili knjige koje bi želeli da čitaju njihovim partnerima. Ponekad, kada bi završili sa čitanjem knjige koju su doneli, menjali bi knjigu sa drugim učenicima i onda bi čitali tu novu knjigu svojim prijateljima iz Igla Pointa.

Dok su učenici čitali, oni su ujedno i razvijali svoja prijateljstva. „Ime mog partnera je gospođica Džejn,“ rekla je Sofija koja ima 6 godina. „Jednog dana sam joj čitala o životinjskim tragovima, i čitala sam o crvenoj lisici. Ona mi je ispričala da je jednom imala crvenu lisicu kao ljubimca!“

Ljudi iz Igl Pointa su bili veoma srećni kada su deca došla da im čitaju, i učenici su bili srećni takođe. „Volim da vidim kako se moj partner smeši,“ rekao je Ben.

LJUBAZNOST SE VRATILA

Učenici iz 3 i 8 razreda su takođe došli u Igl Pointu i čitali su neke knjige svojim novim prijateljima. „Stvarno mi se dopada da idem tamo,“ rekao je Rajli koji ima 9 godina. „Ja čitam jednom čoveku koji se zove gospodin Mark. On je uvek srećna kada me vidi, i kaže mi, „Bog te voli.“ „Stvarno mi se dopada i voleo bih kada bi mogli da idemo tamo češće.“

Kao zahvalnost ovim posetama, Igl Point je pripremio banket u njihovu čast, i direktorka Star je dobila nagradu na kojoj je pisalo: „Junior Volonteri Godine – Parkersburg Akademija. Vi ste ugrejali srca mnogih time što ste pokazali da se brinete za njih. Volonetri su sjajne zvezde.“

Dok misle o ovom njihovom „eksperimentu ljubavnosti“, gospođa Star i njeni učenicni znaju da je bio uspešan. „Ljubavnost se vraća. Pokušali smo da ih usrećimo, ali oni su mnogo više dali nama.“

Da li ste ikada isprobali „eksperiment ljubavnosti?“ Možda vi i vaše odeljenje možete da uradite zajedno sa svojim učiteljima nešto slično. Kojih se još ideja možete setiti za „eksperiment ljubavnosti?“

Neke činjenice

- Blizu 75% Zapadne Virdžinije je pokriveno šumama.
- Prvi viseći most na svetu je završen u Velingu, zapadna Virdžinija, u novembru 1849.
- Prva električna pruga na svetu je konstruisana između Huntigntona i Gajendote u zapadnoj Virdžiniji
- Gospoda Mini Bakingem Harper, član državne kuće Delegata 1928, je bila prva Afričko Amerikanka koja je postala deo zakonodavnog tela u Sjedinjenim Američkim Državama.

7. SUBOTNJE CIPELE – 1DEO

Guam

Ovo je jedna interesantna priča o tome kako je Bog iskoristio mladu damu i par cipela da nauči veoma bitnu lekciju prodavca cipela. I evo nejgove priče:

Jednog dana mlada dama je ušla u prodavnicu cipela gde sam ja radio. Ona je bila drugačija – nije nosila šminku ni nakit, izgledalo je kao da je jako srećna i sijala je. Njeno ime je Beki.

Izneo sam neke cipele za nju da proba, i pronašla je par koji joj se dopao, ali nismo imali njenu veličinu.

„To nije problem,“ rekao sam joj. „Možemo ih naručiti i biće u prodavnici za tri dana.“ Beki je naručila cipele, i rekao sam joj da ih može očekivati do srede popodne. „To je odlično,“ rekla je ona. „Nisu mi potrebne do subote.“

NESTALE CIPELE

Beki je došla u prodavnicu u sredu popodne, ali njene cipele nisu bile tamo. Izvinio sam joj se, i rekao sam joj da sam bio uveren da će stići do sada, najkasnije sutra. Ali ni u četvrtak nije bilo njениh cipela! Brzo sam nazvao kompaniju i upitao sam ih šta se dešava. Menadžer mi je rekao da je on uveren da će sutra stići cipele.

Kada je Beki došla da podigne svoje cipele, objasnio sam joj problem, bila je veoma ljubazna. „Ja ne živim daleko,“ rekla je. „Doćiću sutra. Da li ste sigurni da će one stići sutra?“ upitala me je. „Zaista su mi potrebne za subotu ujutro.“ Rekao sam joj da je menadžer kazao da će njene cipele stići u Petak.

Kada je Beki došla u prodavnicu u petak, bio sam strašno postiđen. Kamion sa pošiljkama je kasnio i još uvek nije stigao do naše prodavnice.

„Zašto ne pričekaš ovde samo još malo?“ Upitao sam Beki. „Suguran sam da će vozač stići svakog trenutka.“

„Žao mi je,“ rekla je Beki, „ali ja moram da idem kući tako da se ne ogu zadržati.“

„Zbog čega ti trebaju cipele sutra?“ upitao sam je, nadajući se da dok mi ona ispriča priču da će kamion stići.

„Sviram orgulje, a moje stare cipele su već istrošene. Vreme je da kupim nove,“ rekla je.

Beki je sačekala nekoliko minuta, i onda otišla bez svojih cipela. Iako je bila jako ljubazna, znao sam da je tužna što njene cipele još nisu stigle.

Samo nakon 15 min. kamion je stigao i sa njim i Bekine cipele. Brzo sam nazvao Beki i rekao sam joj da su joj stigle cipele.

„Zašto ne dođeš sutra i ne pokupiš ih?“ Upitao sam je. „Tako ćeš moći da sutra nosiš svoje nove cipele.“

Ali na moje veliko iznenađenje, Beki je rekla: „Sve je uredu. Nosiću moje stare cipele sutra a doćiću u subotu uveče po nove.“

VELIKO IZNENAĐENJE

„Ali zašto da čekaš subotu veče?“ pitao sam je „Cipele su ovde i samo čekaju da ih pokupiš.“

„Ok, je,“ Beki je rekla. „Uzeću ih u subotu veče.“

Odustao sam i rekao doviđenja.

Nekoliko minuta kasnije bio sam toliko iznenađen kada sam video Beki kako ulazi u prodavnicu!

„Samo sam htela da dođem da ti kažem da nisam ljuta što cipele nisu došle na vreme. Znam da si ti učinio sve što si mogao da one stignu ranije,“ rekla je. Onda se okrenula i počela je da hoda prema vratima.

„Stani!“ rekao sam. „Šta je sa tvojim cipelama?“

„Uredu je. Nisam došla da ih pokupim. Doćiću sutra uveče kao što sam rekla.“

Možda nema danas dovoljno para da kupi cipele, pomislio sam.
„Ako želiš, mogu ti pozajmiti pare kako bi mogla da uzmeš svoje cipele večeras.“

Beki se nasmešila ali je ipak odbila. „NE brini,“ rekla je. „Doćiću sutra uveče i uzeću ih.“ I onda je izašla iz prodavnice.

Nastaviće se sledeće sedmice.

Misija:

- Misija Guam – Mikronezija (GMM) je organizovana 1948 a reorganizovana je 2012. kada je prebačena iz južno Azij-sko – Pacifičke Divizije u Severno Američku diviziju.
- GMM ima 20 crkava i 4,773 članova. Broj populacije na njenoj teritoriji iznosi 410,000 (po izveštaju iz 2014.)
- GMM ima dve zdravstvene klinike – jedna u Guamu, a druga u Saipanu. Misija ima i škole koje se nalaze na ostrvu Čuk, Majuro, Ebej, Guam, Palau, Ponpei, i Jap.
- Misija ima i dve radio stanice, poznate kao DŽOJ (radost) FM (KSDA –FM i KORU – FM) koje se objavljuju sa Guama.
- GMM poseduje i rukovodi „SIMPLI FUD“ (jednostavna hrana) – uspešni vegetarijanski restoran / i prodavnica sa namirnicama u Guamu.

8. SUBOTNJE CIPELE - 2 DEO

Guam

Potsetnik: Prošle sedmice smo čitali o Beki, mladoj dami koja je naručila par cipela. Svakoga dana je proveravala da li su stigle nove cipele u prodavnici, ali nisu. Konačno su stigle u Petak uveče, ali sada Beki nije htela da ih preuzme sve do subote veče.

Bio sam toliko zbumen! Nisam shvatao ništa. Zašto nije uzela danas cipele? pitamo sam se. Iznenada, sam shvatio da moram da saznam odgovor. Izašao sam iz prodavnice i stigao sam Beki.

„Molim te, samo mi reci zašto nećeš danas da uzmeš cipele,“ upitao sam je. „Znam da su ti potrebne za sutra, i sada kada su stigle, ti nećeš da ih uzmeš. Nema nikakvog smisla.“

Malo je zastala a onda je rekla, „ja sam Hrišćanka.“

„Ali, i ja sam Hrišćanin,“ rekao sam joj. „I zašto onda ne uzmeš cipele danas?“ Bio sam stvarno zbunjen.

„Ako si Hrišćanin,“ rekla je sa osmehom, „Onda znaš da nam u deset zapovesti piše da se seamo subotnjeg dana i da ga držimo svetim. To znači da mi ne treba tog dana da kupujemo ili prodajemo. To je Božji dan.“

„Ali tek je petak,“ rekao sam sa jakim ubeđenjem. „Subota (ŠABAT) nije sve do nedelje.“

„Ne,“ nasmejala se opet. „Subota (ŠABAT) je sedmi dan sedmice, a ne prvi dan. Proveri u svom kalendaru.“

Pozvao sam je da podje samnom opet do prodavnice cipela gde sam imao kalendar na stolu. Stigli smo i pokazao sam joj kalendar.

„Vidiš?“ rekao sam. Ali onda sam bolje pogledao u svoj kalendar – Subota je bila sedmi dan, a ne nedelja. *Kako je moguće da to nisam primetio punih 25 godina?* mislio sam u sebi. A onda sam joj rekao: „Ali danas je ipak petak, ne subota. Možeš da uzmeš svoje cipele.“

NAPOKON SHVAĆENO

„Ipak ču da sačekam subotu veče da kupim cipele,“ rekla je. „Malo je komplikovanije od toga, ali Biblija objašnjava jako dobro. Da li si možda zainteresovan da naučiš nešto više o tome? Crkva u koju idem sutra da sviram zapravo ima sutra seminar iz Otkrivenja. Propovednik će govoriti o Biblijskim proročanstvima, i o Suboti i Nedelji. Ako nisi uplašen da saznaš istinu iz Biblije, volela bih da dođeš.“

„Ne, nisam uplašen,“ rekao sam hrabro. „Zapravo, knjiga Otkrivenja mi je potpuno zbuljena, i nikada nisam čuo nikoga koji je pokušao da objasni njene sibmole i zveri i carstva. Da, mislim da ču doći.“

I tako sledećg jutra sam stigao ispred Bekine kuće motorom i otisao sam sa njom i njenom porodicom u crkvu. Dok sam hodao, počeo sam da brinem.

„Šta ti to radiš, da li si pametan da slediš strance na neki religiozni sastanak u crkvi za koju nikada nisi čuo?“ pitao sam samog sebe. „Ovo će možda biti gubljenje vremena, ili možda nešto još gore!“

Nastavio sam da mislim o ovim stvarima nekoliko minuta. A onda sam pomislio, „Mogu na sledećem skretanju da se isključim i da zaborvim celu ovu glupost.“

Molio sam Boga da mi pomogne da donesem odluku, i iznenada sam osetio mir. Odlučio sam da će ipak prisustvovati seminaru. Istine koje sam tada čuo su me šokirale i narednih sedam godina sam pokušavao da naučim da stvari za koje sam mislio da su istinite nisu.

Kako je moguće da ima toliko ljudi koji poštuju nedelju i da oni nisu u pravu? pitao sam samog sebe. Ali što sam više proučavao, to sam više shvatao da nemogu da se raspravljam sa istinom koju sam naučio u adventističkoj crkvi. Konačno više nisam mogao da se odričem istine. Prestao sam da se opirem i postao sam adventista.

Jako sam srećan što je ova mrlada dama odbila da uradi nešto što je znala da nije uredu – da prekrši subotnji dan i da kupi cipele koje je želela. Njena me je vera dovela da učenja Biblije i o stvarima o kojima nisam ništa znao. Jako sam zahvalan što sam mogao da učim o pravoj Suboti.

Dvajt Mekever živi sa svojom porodicom na ostrvu Guam.

Činjenice

- Sa Guamom, Mikronezija obuhvata Komonvelt severnih Marianskih ostrva, Republiku Maršal ostrva, Federacijsku državu Mikronesiju i Palau.
- Guam, na teritoriji Sjedinjenih država obuhvata i ima najveću populaciju ostrva, uključujući i „put“ za Mikroneziju i čvoriste regiona.
- Komonvelt severnih Marianskih ostrva (CNMI) u Sjedinjenim državama se sastoji iz 14 ostrva do Guama, i duž Guama, i tako formira arhipelag Marianskih ostrva.
- Federacijska država Mikronesija (FSM) i Palau su nezavisna ostrva i zajedno čine naciju arhipelaga ostrva Karoline.
- Republika Maršal ostrva je takođe nezavisno ostrvo, koje se nalazi 1500 milja istočno od Guama, i sačinjeno je od mnoštvo malih ostrva.

9. NOVI PRIJATELJ ZA ISUSA

Kada je devetogodišnja Džuli videla Kajla, dečaka iz komšiluka, kako se igra u svom dvorištu pomislila je kako joj on izgleda usamljeno. Pozvala ga je kod nje kući da se igraju. Njih dvoje su postali prijatelji, i Džuli je dobila priliku da bolje upozna Kajla. Shvatila je da Kajl ne zna za Isusa. *Možda mu ja mogu reći o Isusu*, pomislila je. Molila se da joj Bog pomogne da pronađe put i način kako da kaže Kajlu da ga Isus voli.

PORODIČNO BOGOSLUŽENJE

Jednoga dana Džuli je pozvala Kajla da dođe kod nje kada oni imaju bogosluženje. Kajl se složio. Rekla je svojim roditeljima o njemon planu, i te večeri njeni roditelji su pričali Biblijski priču na način na koji je Kajl to mogao da razume. Kajlu se dopalo ovo porodično bogosluženje, ali se Džuli pitala da li je on zaista shvatio šta znači biti Božji prijatelj.

Jednog dana Kajl je postavio pitanje koje je Džuli otvorilo put da pozove Kajla da pusti Isusa u svoje srce. Objasnila mu je da Isus želi da postane Kajlu prijatelj. A sve što on treba da uradi je da zamoli Isusa da mu oprosti grehe i da dođe da živi u njegovom srcu. Onda je pomogla Kajlu da se pomoli. Bog joj je pomogao da kaže svom prijatelju o Isusa na jednostavan i prirodan način.

ISKUSTVO KOJE RASTE

Džuli je sa svojim roditeljima i nekim prijateljima iz crkve išla na kampovanje, i Džuli je pozvala Kajla da im se pridruži. Član njihove grupe se iznenada razboleo, morali su brzo da se vrate kući. Dok su silazili niz brdo, Kajl je primetio da je jedna starija žena imala poteškoće. On je ostao sa njom i pomogao joj je da siđe. Džuli se smeškom zahvalila drugu. „Mogla sam da vidim Isusa u Kajlovom srcu te noći kada je pomogao onoj ženi da siđe,“ rekla je Džuli.

Jednog dana Kajl je izgledao zabrinuto. Džuli je saznaala da je Kajlu preminuo deda. „Šta se dešava kad neko umre?“ Kajl je upitao Džuli. Džuli je rekla Kajlu da je smrt kao san. Ona je ohrabrilu Kajla

da priča sa Isusom u vezi sa njegovim pitanjima i uveraval ga je da ga Isus voli, i da ne treba da se bojimo smrti.

JOŠ JEDAN PRIJATELJ ZA ISUSA

Džuli je poželeta da bude drugarica i sa Kajlovom starijom se-strom Amandom, ali nije znala kako. Onda je jednog dana Amanda pozvala Džuli i rekla joj je kako se posvađala sa prijateljicom i kako ne zna na koji način da se pomire. Džuli je ohrabrla Amandu da kaže svojoj drugarici da joj je žao i da zatraži oproštaj. Kasnije je Amanda pozvala Džuli da joj kaže kako je njen savet uspeo i da su sada njih dve ponovo drugarice. „Ja se molim da Amanda i ja posta-nemo bolje prijateljice kako bi sa njom mogla da podelim Isusa, kao što sam i sa Kajlom,“ kaže Džuli.

Džuli traži i druge načine na koje bi mogla da podeli Isusa. U školi ona, kada je vreme užini, sedi i moli se sa decom koja nemaju prijatelje. „Svako može da priča drugima o Isusu,“ kaže ona. Samo se molite da vam Isus da priliku da nešto nekome kažete o Njemu.“

Svi mi možemo da delimo Božju ljubav kroz naša dela i reči. Još jedan od načina na koji možemo da pokažemo drugima Božju ljubav je naš misionski dar. Budimo već danas verni i u tome.

Činjenice Misije

- Misionari ne treba da žive u dalekim zemljama kako bi slu-žili Isusu. Gde god da živimo ili radimo ili idemo u školu trebamo govoriti drugima o Božjoj ljubavi.
- Kada bi svaki adventista delio svoju veru sa 10 ljudi i kada bi jednu osobu zadobio da preda svoje srce Isusu, broj ad-ventista u severnoj Americi bi se udvostručio.

ZAPOSLENE PČELE OSMOSMERKA

Isus želi da mi budemo kao zaposlene pčele u deljenju Njegove ljubavi prema drugima. Osmosmerka ispod pokazuje nekoliko načina sa kojima možeš postati zaposlena pčela za Isusa. Koliko ih možeš pronaći? Ako nisi u mogućnosti da ih pronađeš rešenja su na dnu stranice.

B	R	I	Ž	A	N	A	D	F	S
M	K	LJ	E	T	A	J	I	R	P
M	I	R	A	N	D	K	E	A	O
V	E	R	A	N	G	Ć	Ć	D	M
E	R	M	S	N	A	D	O	O	A
N	A	Ž	E	N	K	LJ	M	S	G
R	A	D	O	S	T	A	N	LJ	A
B	R	I	Ž	A	N	Ć	Ć	A	Ć
I	S	T	I	N	I	T	S	T	M

BRIŽAN
PRIJATELJ
SREĆAN
POMAGAČ
VERAN
RADOSTAN
LJUBAZAN
BRIŽAN
ODAN
MIRAN
ISTINIT

10. LUTKARI

Kalifornija

U Bibliji imamo zapisano kako je apostol Pavle pisao svom mlađdom prijatelju Timotiju, i kako mu govori da nikada ne sluša one koji mu kažu da je premlad da priča drugima o Isusu (1.Timotiju 4:12). Dvoje male dece u Kaliforniji su pronašla put da govore drugoj deci i odraslima o Božjoj ljubavi.

SLUŽBA PREKO LUTKARSTVA

„Muzika, spremna,ruke gore....slušaj te na znak!“ Svake nedelje na lutkarskom vežbanju, Austin i Fejt slušaju ove komande dok uče kako da ožive lutke tokom svoje prezentacije. Austin i Fejt su lutkari, tim lutkara u njihovom rodnom gradu u Kaliforniji.

Austin je nekada dolazio na ove vežbe sa svojim dedom. „Kada sam video da je to jedan od zanimljivih načina na kojem mogu da pričam drugima o Isusu, poželeo sam da to radim,“ rekao je. Fejt, Austinova drugarica, je poželela da postane lutkar nakon jedne probe sa ocem i sestrom.

Pre nego što su mogli da postanu lutkari Austin i Fejt su morali da se priključe treningu. Učili su kako ispravno da drže rekvizite kao što su leptiri i ribe u pozadini dok glavna lutka izlazi na scenu. To izgleda lako ali treba dosta vremena da se to sve nauči i postavi kako treba bez greške.

A za to su potrebni i mišići. „Morali smo da radimo posebnu vežbu koja se zove lutkarski aerobik kako bi smo ojačali ruke,“ rekao je Austin. „Može biti veoma teško držati ruke na gore dok traje scena ili celi komad.“

DIPLOMIRANI LUTKARI

Austin i Fejt su jako dobro napredovali tako da su im dozvolili da izvode sa pravim lutkama. „Ime moje prve lutke je bio Dud,“ kazao je Austin. „Dud svira gitaru i peva.“ Lutke su teže od rekvizita, tako da oni nastavljaju sa svojim aerobikom kako bi ojačali mišiće. „Ponekad nam se umore ruke, ali sa vežbanjem mi to možemo da izdržimo,“ kazala je Fejt.

Lutkari ne mrdaju samo lutkama usta, oni takođe pomeraju i njihove ruke i noge pomoću posebnih šipki. Zbog toga lutke izgledaju

prirodnije, ali je potrebno puno vežbe da bi znali kada i kako da pomere te šipke. I ako još treba da govori, onda moraju da nauče kako da koriste i mikrofon. Teško je biti dobar lutkar!

DELITI BOŽJU LJUBAV

Lutkarska ekipa izvodi kratke komade u školama, crkvama, i čak u gradskom parku. Ponekad kada se deca popnu da popričaju sa lutarima nakon predstave, Austin i Fejt mogu da im pričaju o Isusovoj ljubavi. I uvek, kada god mogu, oni se mole sa decom.

Austin voli da koristi lutke i da tako pokazuje drugima koliko mu znači Isus. Fejt kaže da iako lutkarstvo nije za svakoga, nuda se da će svako dete naći svoj način da govori drugima koliko ih Bog voli. „Ima mnogo načina za svedočenje,“ kaže ona. „Pronađite nešto u čemu uživate i iskoristite to kao oruđe da govorite drugima o Isusu.“

Austin i Fejt su deca ali su u pravu. Svi mi možemo pronaći način da podelimo Božju ljubav sa drugima. I jedan od dobrih način za to je da date vaš dobrovoljni misionski dar.

- Kako je lutkarska predstava način da podeliti svoju veru sa drugima?
- Da li se možeš setiti još nekog načina da podeliš svoju veru ove sedmice? (napiši spisak na tabli ili na papiru sve predloge koje deca kažu. Napravite plan da barem jedan od tih predloga sprovedete u sledećoj sedmici, bilo kao razred ili kao pojedinac.)

11. VAJATOVA LEKCIJA O VERI

Pensilvanija

vajat je voleo Boga celog svog života i bio je oduševljen kada je njegov deda otkrio adventističku školu koja nije bila daleko od njegove kuće u Pensilvaniji. Vajatova mama ga je upisala u tu školu.

VAJATOVA NOVA ŠKOLA

Vajatu se zaista dopala nova škola. Posebno su mu se dopali časovi iz Biblije, gde su mu učitelji odgovarali na pitanja o Bogu na način na koji je on mogao da razume. Vajat i njegova mama su otišli na seminar koji je škola držala, i tamo su naučili da je Subota poseban Božji dan. Vajat je želeo da pohađa subotnju školu pa je upitao svoju majku da ga odvede. Ali ona mu je objasnila da je subotom najzapovršenija u prodavnici. „Mislim da ne mogu da priuštim da zatvorim prodavnicu da bi išla u crkvu,“ rekla mu je mama. Ali Vajat se molio, i vremenom je majka odlučila da počne da veruje Bogu. Zatvorila je svoju prodavnicu i otišla je sa Vajatom u crkvu.

MISIONSKO PUTOVANJE

Crkva je planirala misionski put za Belize, zemlja u centralnoj Americi (pronađite na karti sveta). Vajat je želeo da ide na ovo putovanje, ali bio je previše mlad da bi išao sam. Pitao je njegou mamu da podje sa njim u Belize, ali mu je ona objasnila da nemaju dovoljno novca da idu na putovanje od tri sedmice. „Ako budemo išli,“ rekla je „moraću da zatvorim svoju prodavnicu. A to ne možemo da priuštimo.“

„Bog će se postariati nekako mama,“ Vajat je rekao. „Samo trebamo da Mu verujemo.“ Vajat se molio za ovo putovanje. I uskoro je mama naučila još jednu lekciju o veri.

Članovi crkve su saznali da Vajat želi da ide na to misionsko putovanje. I onda su se dogovorili da sakupi novac koji je potreban Vajatu i njegovoj mami. Vajatova mama je odlučila da veruje Isus i da zatvori radnju na tri sedmice kako bi mogla da ide sa svojim sinom na ovo putovanje.

Ovo putovanje je bilo uzbudljivo za Vajata. Članovi crkve su držali i evangelizaciju za odrasle a imali su i posebne sastanke sa decom. Vajat je govorio na tim sastancima, i na kraju njihovog 23 sastanka on je rekao da želi da sledi Isusa.

BOŽJE IZNENAĐENJE ZA MAMU

Ali i pored svih dobrih stvari koje su se izdešavale na tom misionskom putovanju Vajatova mama se još uvek brinula zbog posla. Kada su se vratili kući, Bog je imao iznenađenje za Vajatovu mamu.

„Prve sedmice kada se mama vratila u svoju prodavnicu, zaradila je dovoljno novca koji je nadoknadio one tri sedmice što je radnja bila zatvorena!“ Rekao je Vajat. „Njen posao stalno napreduje.“

Vajatova dečja vera u Boga je pomogla i njegovoj mami da Mu poveruje. Vajat je zaželeo da se krsti i da sledi Isusa celog svog života. I njegova mama je odlučila da se krsti i sledi Isusa. A na njihovo iznenadenje, Vajatova baka je takođe odlučila da se krsti.

Vajat voli da priča drugima da ih Isus voli. Njegov savet drugima je: „Ako vam Bog kaže da idete i da drugima pričate o Isusu, onda to i uradite. Nemojte da se plašite, samo verujte u Boga, i on će vam pomoći da kažete prave stvari u pravo vreme.“

Mi to možemo da uradimo. I kada damo naš dar u Subotu, mi i na taj način govorimo drugima o Isus bez da upotrebimo reči.

- Šta je to što je pomoglo Vajatovoj mami i baki da nauče da veruju u Boga? (Vajatova vera u Boga da će On odgovoriti na njihove molitve i da će se postarat za njihove potrebe prema svojoj volji.) Kako mi možemo da utičemo na naše roditelje i rodbinu da veruju u Boga?
- Kratkotrajna misionska putovanja (dve ili tri nedelje) su popularan način i metoda da podelite Božju ljubav sa drugima i da vidite iz prvog reda kako ljudi žive u drugim kulturnama.

12. SVETLITI ZA ISUSA

Kalifornija

Desetogodišnji Provi je na misiji. Svakog ponedeljka ujutru on dolazi rano ujutru Adventističku školu u koju ide, i pomaže u pripremi mionskog projekta za svoj razred. Kada stignu učenici, oni se zajedno mole i onda odlaze kod suseda i daju im SJAJNE traktate.

DELJENJE SVETLA

„SJAJNO znači 'Davanje Svetla Našem Svetu' (Giving Light to Our World)“ kaže Pejton. „ Nudeći put kroz traktat SJAJ je način da podelimo sa drugima Božju ljubav. Ja ovo radim tri godine. Kada izademo da sa drugima delimo Isusa, učimo kako da budemo svedoci za Njega. Idemo u parovima. Ja obično pustim da moja prijatelj nosi traktate a ja pričam.“

Kada se neko odazove njihovom kucanju, Pejton se nasmeje i predstavi svog prijatelja i sebe. „Imamo poklon za vas,“ kaže dok njegov prijatelj daje traktat. „Ponekad ljudi ne žele traktat,“ kaže Pejton. „Ali to je ok. Možda će ipak jednog dana zaželeti da ga pročitaju.“

Traktati koje daje Pejton i njegovi drugari su ispisani ohrabrujućim stihovima iz Biblije i odgovorima na pitanja na koje ljudi imaju različita mišljenja. „Jedan od naših traktata govori ljudima da će Isus ubrzo doći, drugi im pomaže da se nose sa problemima u životu, a treći im pomaže da pronađu odgovor na pitanja. Svi ovi traktati daju čitaču nadu za budućnost,“ kaže on.

MOLITVA

Molitva je bitan deo Pejtonove službe i službe njegovih drugara. „Mi uvek pitamo ljude da li se možemo moliti za njih,“ kaže Pejton. „Ako se slože, pitamo ih da li imaju posebnu potrebu za koju treba da se molimo. A zatim se pomolimo Bogu da bude sa njima i da im pomogne sa problemima koje imaju.“

„Uživam da se upoznajem i srećem sa ljudima i da im govorim o Isusu,“ kaže Pejton. „Naročito volim da vidim njihov osmeh kada im ponudim traktat koji govori o nečemu sa čime se oni bore u životu.“

Nagrada za službu

Nekoliko ljudi koje su kontaktirali Pejton i njegovi prijatelji su kontaktirali crkvu i zatražili su Biblijske časove. „Zaista je uzbunjivo čuti da ljudi sa kojima sam pričao zaista žele da nauče više o Isusu,“ kaže Pejton. „Neki čak počnu i da dolaze u crkvu. To je zaista nešto posebno! Ja znam najmanje pet osoba koje su došle u našu crkvu zato što sam im dao traktat.“

Misionari za Isusa

Pejton i njegovi drugari dele traktate vikendom. Pejton se nada da će i druga deca naći način da postanu misionari u svojoj crkvi. „To nije teško,“ kaže Pejton. „Mi smo deca, ali Isus nas je zamolio da kažemo drugima da ih voli. I ako nas On pita i zamoli nešto, onda će nam On dati hrabrosti i ideje i mogućnosti da to i uradimo.“

Hajde da vidimo ko može ove sedmice da kaže nešto o Božjoj ljubavi. I nemojmo zaboraviti da je i davanje našeg dara pomoći i način na koji govorimo drugima o Isusu.

Poruka Misije

- Pejton pohađa Adventističku školu gde je misija deo studenstkog života. Njegovi roditelji takođe dele Božju ljubav sa drugima, tako da je Pejton odrastao u takvom okruženju gde je naučio da drugima govori o Isusu. Postoji mnogo drugih načina da delimo Božju ljubav. Pejton voli da deli literaturu. Neki drugi način pomaganja je pomaganje onima koji su u potrebi, i sklapati prijateljstva u školi i u komšiluku i tako im govoriti o Isusu.
- SJAJ traktat proizvodi adventistička crkva. Za više informacija o ovom programu posetite sajt www.glowonlinw.org

ZA TRINESTU SUBOTU

Ako vaša oblast ili crkva ima poseban program za trinestu subotu za odrasle onda:

- Pripredite pesmu koja će biti himna te subote
- Dajte deci koja dobro i razgovetno čitaju pitanja za kviz u kojem će učestvovati odrasli. Vežbajte nekoliko puta pre nego dođe trinesta subota.
- Pošaljite roditeljima podsetnike i ohrabrite ih da daju svoj dobrovoljni misionski dar trineste subote.

Ako vaš okrug ili crkva neće da uključi starije u ovaj program, deca i dalje mogu da uživaju učestvovanjem u kvizu.(kviz je dat na zadnjoj stranici) Samo adaptirajte uvod u odnosu na uzrast u dečjoj subotnjoj školi. Deca će uživati u tome da podele ono što su naučili.

Podsetite decu da donesu svoj dar za trinestu subotu. Napravite od toga veliki događaj u subotnjoj školi. Izbrojite novac i kažite deci koliko su sakupili u toku ovog tromesečja. Pohvalite ih za ono što su uradili i kažite im da će njihov dar imati jak uticaj i bitnost u pomoći deci i mladima u Aljasci, Zapadnoj Virdžiniji i Guamu / Mikronezija u Severno Američkoj Diviziji.

KVIZ

Narator: Ovog tromesečja smo čuli o mnogim događajima koji su nam došli iz Severno Američke Divizije – Aljaske, Zapadne Virdžinije i Guama/ Mikronezija. Želeli bi smo da podelimo kviz sa vama da vidimo da li ste naučili nešto u toku ovog tromesečja kao što su i deca učila. Deca će postaviti pitanja. Ako mislite da znate odgovor molimo vas da podignite svoju ruku.

1. Koje zemlje sačinjavaju Severno Američku Diviziju? (Odgovor: Bermuda, Kanada, Guam, i Mikronezijska ostrva, i Sjedinjene Američke Države)
2. Severno Američka Divizija ima preko _____ milion članova. (a) 1, (b) 2, (c) 3, (d) 4 (Odgovor: 1)
3. Ako svaki adventista u Severno Američkoj Diviziji podeli svoju veru sa _____ osobom(a) i dovede _____ osobu(e) da daju svoje srce Isusu ove godine, bor adventista u Severno Američkoj Diviziji bi se udvostručio! (Odgovor: 10, 1)
4. Koja teritorija Severno Američke Divizije će dobiti deo današnjeg trinesto subotnjeg dara? (Odgovor: Aljaska, Mauntin Vju Konferens (Zapadna Virdžinija), Guam/Mikronezija)
5. Aljaska Oblast u adventističkoj crkvi je ustanovaljena _____ godine pre nego je Aljaska postala zvanična država Sjedinjenih Država, (a) 12, (b) 29, (c) 36, (d) 58 (Odgovor: 58)
6. Trenutno ima _____ Adventističkih crkava u Aljasci. (a) 9, (b) 19, (c) 29, (d) 32 (Odgovor: c, 29)

7. Kako se zove kamp u Aljasci koji će primiti deo trinestog dara? (Odgovor: Kamp Polaris)
8. Koji deo Sjedinjenih Država najviše pokriva oblast Mauntin Vju? (a) Kalifornije, (b) Kolorado, (c) Montana, (d) Zapadna Virdžinija (Odgovor: Zapadna Virdžinija)
9. Koliko imamo članova crkve u Oblasti Mauntin Vju? (a) 2,380 (b) 1,982 (c) 4,026 (d) 6,000 (Odgovor: 2,380)
10. Kako se zove Adventistička škola u Zapadnoj Virdžiniji koja je isprobala „Eksperiment Ljubaznost“ i u čemu su učenici uživali kada su dolazili kod ljudi u Igl Pointu? (Odgovor: Parkersburg Akademija; uživali su u čitanju)
11. Kome je Guam pripadao zajedno sa Mikronezijskim ostrvima pre nego je postao deo Severno Američke Divizije 2012.? (a) Severno Azijskom Pacifikom, (b) Južno Azijskom Pacifikom, (c) Južno Pacifickoj Diviziji (Odgovor: Južno Azijskom Pacifikom).
12. Čija je ovo zastava u Severno Američkoj Diviziji? (Podignite zastavu ili sliku zastave Bermude)
13. Na koliko ostrva u GMM u postoje adventističke škole koje rade?
_____ (Odgovor: 7 ostrva – Čuk, Majuro, Ebeja, Guam, Palau, Ponepaj, i Jap)
14. U kom mestu adventisti poseduju vegetarijanski restoran „Jednostavnu Hranu“ (Simply Food)? (a) Aljaska, (b) Guam, (c) Zapadna Virdžinija, (Odgovor: Guam)
15. Gde je 10,000 ljudi tražilo proučavanje Biblije? (a) Aljaska oblast, (b) Guam/ Mikronezija, (c) Mauntin Vju. (Odgovor: Mauntin Vju)
Narator: Više od jednog veka, adventisti su podržavali misiju širom sveta tako što su davali dar trineste subote. Danas imamo predivnu priliku da pomognemo mladima u Aljasci na Kampu Polaris, deci koja pohađaju škole na Mikronezijskim ostrvima, i 10,000 ljudi u Mauntin Vju oblasti da nauče o tome koliko ih Isus voli. Hvala vam puno na velikodušnosti i posebnom daru ove subote!

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2014.
Za internu upotrebu